

## STRONA TYTUŁOWA

### 2 PROJEKT ARCHITEKTONICZNO – BUDOWLANY

NUMER TOMU / ŁĄCZNA LICZBA TOMÓW	<b>1 / 4</b>
NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO	<b>Prace konserwatorsko-restauratorskie elementów architektoniczno-rzeźbiarskich elewacji zewnętrznych – rzeźb i detali kamiennych oraz sztukaterii i powierzchni tynkowanych Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie ELEWACJA FRONTOWA ZACHODNIA</b>
KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO	<b>IX – budynki kultury, nauki i oświaty</b>
ADRES OBIEKTU BUDOWLANEGO	<b>Kraków 31-023 Plac Św. Ducha 1</b>
POZOSTAŁE DANE ADRESOWE	<b>Nr jednostki ew. 126105_9 Śródmieście Obr. S-1 [ 0001 ] Nr dz. 64/1.</b>
INWESTOR	<b>Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie Plac Św. Ducha 1 Kraków 31-023</b>

Zespół autorski	Imię i Nazwisko	Specjalność i nr uprawnień budowlanych	Zakres opracowania	Data opracowania	Podpis
Projektant	mgr inż. arch. Michał Strączek	068/2011	Branża architektoniczna	06.05.2021	
Projektant	dr inż. Stanisław Karczmarczyk	224/69	Branża konstrukcyjna	06.05.2021	

## SPIS ZAWARTOŚCI

2.1 PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY – CZĘŚĆ OPISOWA.....	3
2.1.1 Przedmiot opracowania.....	3
2.1.2 Zakres opracowania.....	3
2.1.3 Rys historyczny.....	3
2.1.4 Podstawa opracowania.....	4
2.1.5 Opis stanu istniejącego.....	4
2.1.6 Rozwiązania projektowe.....	6
2.1.7 Konstrukcja.....	7
2.2 PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY – CZĘŚĆ RYSUNKOWA.....	9
2.2.1 Zestawienie rysunków.....	9

## 2.1 PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY – CZĘŚĆ OPISOWA

### 2.1.1 Przedmiot opracowania

Przedmiotem inwestycji są prace konserwatorsko-restauratorskie elementów architektoniczno-rzeźbiarskich elewacji zewnętrznych – rzeźb i detali kamiennych oraz sztukaterii i powierzchni tynkowanych Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie – ELEWACJA FRONTOWA ZACHODNIA.

Obiekt jest wpisany do rejestru zabytków pod nr A-36 ( wpisany 13.03.1961r. ) zlokalizowany przy Placu Św. Ducha 1, 31-023 Kraków.

### 2.1.2 Zakres opracowania

Zakres opracowania projektu architektoniczno - budowlanego dotyczy prac konserwatorsko-restauratorskich elementów architektoniczno-rzeźbiarskich elewacji zewnętrznych – rzeźb i detali kamiennych oraz sztukaterii i powierzchni tynkowanych Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie.

Zakres obejmuje elewacje frontową zachodnią budynku

### 2.1.3 Rys historyczny

Budynek teatru wzniesiono w latach 1891-1893 w miejscu kościoła Św. Ducha, który wyburzono w 1892 roku. Teatr zaprojektował Jan Zawieyski. Obiekt reprezentuje styl eklektyczny z przewagą neobaroku.

Najlepszy okres w swej historii przeżywał w XIX/XX w. dzięki dyrektorom: Tadeuszowi Pawlikowskiemu, Ludwikowi Solskiemu, Józefowi Kotarbińskiemu. W repertuarze sięgano do najnowszych osiągnięć literatury światowej. W pewnym momencie wokół teatru skupiało się środowisko artystyczne Krakowa. Obserwować można było ekspansję młodopolskich autorów. Niebagatelne znaczenie miał oczywiście Stanisław Wyspiański, który wystawił w teatrze większość swych utworów. Jednym z najważniejszych wydarzeń polskiej kultury było wystawienie Wesela, które miało miejsce 16 marca 1901 r. W tym samym roku Wyspiański wystawił Dziady Mickiewicza, co stanowiło jedną z historycznych prapremier romantycznego repertuaru w Teatrze Miejskim. Wyspiański starał się o dyrekcję Teatru, jednak ostatecznie dyrektorem został Ludwik Solski. Ukształtowała się nowoczesna scenografia, nowy styl gry aktorskiej. W dwudziestoleciu międzywojennym Teatr Miejski podtrzymywał istotne miejsce na mapie Polski. Najtrudniejszym był okres lat 20-tych i 30-tch XX w. Podczas dyrekcji Trzcńskiego wystawiano m. in. utwory Witkacego. Juliusz Osterwa z kolei przyczynił się do udoskonalenia zespołu. Ostatnia przedwojenna dyrekcja Karola Frycza stała się potwierdzeniem wyjątkowej pozycji polskiej sceny. Jesienią 1939 r. Teatr został zmuszony do opuszczenia gmachu. Otwarto go po wojnie 19 lutego 1945 r. Po październiku 1956 r. zrealizowano pierwsze w powojennej Polsce Wyzwolenie Wyspiańskiego. Po wyborze papieża Polaka odbyła się prapremiera dramatu K. Wojtyły Brat naszego Boga. W latach 80-tych sytuacja była wyjątkowo trudna. Dyrekcję A. Kijowskiego przerwał stan wojenny. Kierownictwo artystyczne zostało objęte w 1982 r. przez Mikołaja Grabowskiego, który został odwołany. Jego zastępcą został Jan Paweł Gawlik. Za jego kadencję starano się o remont będącego w tragicznym stanie budynku. W czasie PRL- u Teatr przeżywał kryzys, grożący jego zamknięciem. Uratowanie budynku stało się możliwe po 1989 r. za dyrekcji Jerzego Golińskiego. Rozpoczęto generalny remont budynku, związany m.in. z organizacją w jego przestrzeniach sympozjum KBWE. Zaplanowano renowację zabytkowych wnętrz, wymianę instalacji, montaż klimatyzacji, budowę podziemnych pomieszczeń. W latach 1990-1991 odbywały się wzmożone prace. Sytuacja zaczęła się stabilizować. Teatr zawdzięcza Golińskiemu przeprowadzenie pierwszego etapu remontu, scalenie zespołu oraz powstanie fundacji Bractwo Sympatyków Wielkiego Budynku Przy Placu Świętego Ducha, która wspierała ratowanie gmachu. Kolejnym dyrektorem teatru powołanym w 1992 r. został Bogdan Hussakowski. W 1993 teatr obchodził stulecie powstania. Następnie w 1999 r. dyrekcję objął Krzysztof Orzechowski. Udało się mu zakończyć kompleksowy remont budynku przerwany w 1993r. z powodów finansowych. Przy

mmbp sp. z o.o.

ul. Władysława Żeleńskiego 99 / 31-353 Kraków / NIP 677-242-49-44 / KRS 0000693448

+48 608799094 biuro@mmbp.pl www.mmbp.pl

teatrze od roku 2000 funkcjonuje letnia scena przy pompie. W 2003 r. zorganizowano Scenę w Bramie, natomiast od 2002r. we foyer odbywają się spotkania Krakowskiego Salonu Poezji, który zorganizowano z inicjatywy Anny Dymnej. Aktualnie Dyrektorem Naczelnym i Artystycznym jest Krzysztof Gołuchowski, natomiast kuratorem Programu Artystycznego jest Bartosz Szydłowski.

#### 2.1.4 Podstawa opracowania

- Zlecenie Inwestora;
- Prawo Budowlane;
- Obowiązujące polskie normy i przepisy budowlane;
- Inwentaryzacja techniczno-budowlana z 2020r.;
- Wizja lokalna;
- Program prac konserwatorsko-restauratorskich elementów architektoniczno-rzeźbiarskich elewacji zewnętrznych – rzeźb i detali kamiennych oraz sztukaterii i powierzchni tynkowanych Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie
- Ekspertyza dotycząca oceny bezpieczeństwa rzeźbiarskich i elewacyjnych elementów wystroju na zewnętrznym obwodzie budynku Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie

Podstawą do projektu jest umowa z Inwestorem na wykonanie dokumentacji projektowej na prace konserwatorsko-restauratorskie elementów architektoniczno-rzeźbiarskich elewacji zewnętrznych – rzeźb i detali kamiennych oraz sztukaterii i powierzchni tynkowanych Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie w oparciu o program prac konserwatorsko – restauratorskich elementów architektoniczno – rzeźbiarskich elewacji zewnętrznych – rzeźb i detali kamiennych oraz sztukaterii i powierzchni tynkowanych Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie z 2019r. Opracowanego przez mgr Paulinę Krupę.

Celem opracowania jest przygotowanie dokumentacji potrzebnej dla właściwego przeprowadzenia remontu elewacji.

W wyniku remontu zostanie odnowiona elewacja frontowa budynku, naprawione spękania tynku, uzupełnione i odtworzone elementy rzeźbiarskie.

#### 2.1.5 Opis stanu istniejącego

Budynek składa się z fasady (elewacji zachodniej) charakteryzującej się wyjątkową dekoracyjnością elementów. Wybudowany na planie prostokąta, posiada zaakcentowane partie: wejście – klatki schodowej, westybul, bufet, foyer, widownię, scenę. Każda część budynku charakteryzuje się zróżnicowanymi wysokościami oraz zadaszeniami (westybul – dach trójspadowy, widownia – kopuła, nadscenie – dach dwuspadowy). Elewacje budynku są tynkowane (tynki na bazie cementu romańskiego) i malowane, z podziałami architektonicznymi, profilowanymi gzymsami, konsolami, muszlami, zwornikami z głowami, kartuszami z dekoracją roślinną, panopliami. itp. Posiadają wystrój architektoniczno-rzeźbiarski w postaci rzeźb kamiennych i kamiennych detali oraz elementów sztukatorskich, wolic oczek, wieńców, opasek okiennych, podokienników, gzymsów nadokiennych. Attyka ryzalitów bocznych zawiera dekoracje rzeźbiarskie w postaci maskaronów oraz wazonów. Jeśli chodzi o attykę ryzalitów wewnętrznych – flankowana jest ona kamiennymi obeliskami, elementami dekoracyjnymi z kulami jak również wolutami. Attyka partii powyżej tarasu, części środkowej – posiada dekoracje w formie muszli, wolut i kul. Występują dodatkowo elementy metalowe, obróbki blacharskie oraz stolarka. Stolarka okienna oraz drzwiowa posiada zróżnicowany kształt. Pokryta jest warstwą malarską. Elewacje zwieńczone dachami z blachy. W obrębie trzech bram wejściowych do teatru znajduje się 6 sztuk kamiennych segmentowych, fakturowanych kolumn wykonanych z wapienia pińczowskiego, przy czym usadowione są one na kamiennych postumentach z piaskowca w kształcie kwadratu. Wystrój architektoniczno-rzeźbiarski reprezentuje także 6 nieco ściętych kolumn z bazami i kapitelami (kompozytowe) oraz 6 mniejszych pełnoplastycznych kolumn z bazami i kapitelami wykonanymi z wapienia pińczowskiego. Wszystkie kolumny posiadają poniżej

bazy niewielkie prostopadłościenne podstawy z piaskowca. Mniejsze pełnoplastyczne kolumny posiadają dodatkowo cokoły z piaskowca. Cokoły usytuowane są także w obrębie niektórych okien elewacji.

Fasada teatru jest dwukondygnacyjna, pięcioosiowa, ujęta jest w dwa ryzality, flankowana pawilonami zwieńczonymi kopułkami. Wyróżnić można także dekoracyjne kamienne balustrady z wapienia pińczowskiego (balustrada z tralkami dwulalkowymi) oraz kamieniarkę okienną porte-fênêtre w postaci podwójnych słupków i belki poziomej.

Na kopułach wieńczących ryzality narożne występują wazony. Naroża ryzalitu zamknięte są od góry balustradą. Wejście do Teatru jest zadaszone w formie ramy o owalnym zarysie, którą zdobi dekoracja tworząca motyw atyki, także z rodzajem lambrekinu oraz rozetami. Daszek wsparty jest na konsolach. Konsole te utworzone są przez formy ślimacznice, dekorowane motywami roślinnymi.

W zwieńczeniu występują kamienne wazony wykonane z wapienia pińczowskiego. Elewacje boczne budynku, są siedmioosiowe, czterokondygnacyjne (pomijając cofniętą kopułę oraz nadscenie), posiadają zróżnicowane wysokości. Charakteryzują się czterema ryzalitami. W centralnej partii, poprzez cofnięcie elewacji, utworzono przestrzeń tarasów. Tarasy zamknięte są balustradami. Prowadzą do nich od wewnątrz porte-fênêtre. Okna elewacji posiadają kształt prostokąta, zawierają się także w formach okrągłych oraz owalnych. Ryzality posiadają dekorację w kształcie kolumn i pilastrów analogicznie jak w przypadku fasady (elewacja zachodnia).

Elewacje, posiadają kamienne dekoracje w postaci sterczyn z wapienia pińczowskiego. Sterczyny usadowione są na kamiennych cokołach z piaskowca. Występują także dekoracje w postaci kamiennych wazonów, maszkaronów i dekoracyjnych wolut biegnących wzdłuż elewacji w zwieńczeniu. Wyróżnić można kamienne detale zwieńczone kulami (wapien pińczowski), balustrady z kamiennymi dekoracyjnymi kolumnami latarni. Występują także kolumny zwieńczone kapitelami z kamiennymi bazami na podstawach w kształcie kwadratu.

Widownia wraz z kopułą zamknięta jest attyką. Attyka posiada dekoracje w postaci maszkaronów, pomiędzy którymi znajdują się woluty, wyróżnić można także wazony. W attyce znajduje się 12 maszkaronów (pełnoplastyczne oraz dwa w formie rzeźb przyściennych). Maszkarony umieszczone są na profilowanych płytach z piaskowca oraz tynkowanych niewielkich cokołach. W obrębie maszkaronów, pomiędzy nimi znajdują się esownice, pomiędzy nimi kanelowane cokoliki. Umieszczono na nich rodzaj kul, wazonów. Nadscenie posiada dekoracje rzeźbiarskie w postaci lir, głów lwów z girlandami, herbów Krakowa. Herby znajdują się z obu stron narożników nadscenia. Nadscenie zwieńczono dekoracjami (sterczyny) wraz z dekoracją w postaci lwów znajdujących się na każdej ze ścian (po 4 szt.).

Stan zachowania elewacji Teatru im. J. Słowackiego jest zły. Spękania i ubytki posiadają kamienne rzeźby, schody, balustrady, maszkarony, wazony, obeliski, kamienne elementy dekoracyjne z kulami i wolutami, itd.

Szczególnie zły stan zachowania posiadają rzeźby figuralne fasady – elewacji zachodniej:

- Kamienne rzeźby personifikujące Poezję, Dramat i Komedię
- Kamienne rzeźby personifikujące Muzykę, Operę i Operetkę
- Kamienna rzeźba przedstawiająca Tadeusza
- Kamienna rzeźba przedstawiająca Zosię
- Kamienna rzeźby personifikujące: Radość i Smutek
- Inne detale kamienne (typu maszkarony, dekoracyjne woluty pomiędzy maszkaronami, sterczyny, wazony, itp.)
- Bazy i Kapitele
- Kamienne balustrady balkonów
- Balustrady tarasów z kamiennymi kolumnami latarni
- Kamieniarka okienna porte-fênêtre

- Kamienne wejścia parteru (kolumny)
- Stopnie wejść do budynku
- Cokół kamienny
- Kamienne schody elewacji
- Elementy z granitu i piaskowca gruboziarnistego – przestrzeń wjazdu (elewacja północna od ul. Basztowej)
- Kamienne tablice z marmuru węgierskiego
- Tynki oraz tynkowane detale

Katastrofalny stan posiadają niektóre fragmenty tynków, zarówno płaskich, jak również elementów profilowanych. Tynki posiadają wiele partii spękanych oraz odspojonych co zagraża bezpieczeństwu.

Zły stan zachowania spowodowany jest w szczególności niszcącym wpływem warunków atmosferycznych, zanieczyszczeń powietrza itp. oraz pojawiającymi się nieszczelnymi, niesprawnymi, obróbkami blacharskimi.

### 2.1.6 Rozwiązania projektowe

Niniejsze opracowanie obejmuje remont elewacji frontowej zachodniej Teatru im. Juliusza Słowackiego.

Zakres projektowanych prac remontowych, konserwacyjno-restauratorskich obejmuje:

- Demontaż istniejących elementów, szyldów tablic, napisów mocowanych do elewacji budynku;
- Miejscową wymianę nieszczelnych obróbek blacharskich w linii górnego gzymsu w miejscach przecieku wód opadowych,
- Wymiana obróbek blacharskich parapetów zewnętrznych, gzymsów,
- Kamienne rzeźby personifikujące Poezję, Dramat i Komedię
- Kamienne rzeźby personifikujące Muzykę, Operę i Operetkę
- Kamienna rzeźba przedstawiająca Tadeusza
- Kamienna rzeźba przedstawiająca Zosię
- Kamienna rzeźby personifikujące: Radość i Smutek
- Inne detale kamienne (typu maskarony, dekoracyjne woluty pomiędzy maskaronami, sterczyny, wazony, itp.)
- Bazy i Kapitele
- Kamienne balustrady balkonów
- Balustrady tarasów z kamiennymi kolumnami latarni
- Kamieniarka okienna porte-fênêtre
- Kamienne wejścia parteru (kolumny)
- Stopnie wejść do budynku
- Cokół kamienny
- Kamienne schody elewacji
- Kamienne tablice z marmuru węgierskiego
- Tynki oraz tynkowane detale
- Osadzenie na elewacji szyldów, znaków i pochwyty do flag i innych,

Technologia użyta w trakcie prowadzenia robót remontowo- konserwatorskich tego typu obiektu musi przede wszystkim pozwolić uchronić substancję zabytkową przed zniszczeniami, jednocześnie musi być trwała i odporna na czynniki wynikające z jej użytkowania.

Istotnym i nadrzędnym elementem projektowanych robót jest wykonanie efektywnych zabiegów przywracających estetyczny wygląd i pozwalających na dalsze użytkowanie nie tracąc jednocześnie historycznego charakteru.

Projektowane roboty należy prowadzić w sezonie wiosenno - letnim umożliwiającym prawidłowe zastosowanie proponowanych materiałów konserwatorskich. Wszystkie zabiegi należy dokumentować fotograficznie i opisowo. Przed przystąpieniem do prac wykonawca ma obowiązek zapoznania się z instrukcjami technicznymi i bezwzględnie podporządkowania się zaleceniom w nich zawartych.

Przed przystąpieniem do wykonywania robót od strony ul. Szpitalnej konieczną jest zabezpieczenie podjazdu do wejścia głównego leżące po stronie wykonawcy, związanych w tym: zabezpieczenie i oznakowanie terenu, odtworzenie, oczyszczenia nawierzchni, wprowadzenie czasowej zmiany organizacji ruchu, montaż zabezpieczeń daszków itp.

Przed przystąpieniem do robót elewacyjnych należy zdemontować istniejące zewnętrzne elementy mocowane do elewacji, oraz rury spustowe. Następnie wykonać miejscowej wymianę nieszczelnych obróbek blacharskich w linii górnego, środkowego gzymsu w miejscach przecieku wód opadowych. Przy wykonywaniu prac należy stosować materiały jak najbardziej nawiązujące do pierwotnego wzorca wbudowanego na obiekcie.

Naprawę miejscową istniejących nieszczelnych obróbek wykonać blachą miedzianą lub dokonać wymiany całego fragmentu.

Szczegółowe wytyczne technologii wykonania prac restauratorskich znajdują się w programie konserwatorskim.

### **2.1.7 Konstrukcja**

#### **1 Podstawy i cel opracowania programu technicznych zabezpieczeń.**

Opracowanie programu technicznych zabezpieczeń rzeźb oraz sterczyn i ścian zewnętrznych budynku teatru im. Juliusza Słowackiego stanowi składnik kompleksowego programu konserwatorskiego obejmującego uzupełnienie programu konserwacji wystroju budynku teatru oraz zabezpieczenia tych elementów wystroju, które zostały ocenione jako elementy zagrażające samoczynnym odpadaniem fragmentów rzeźb, gzymsów i sterczyn. Takie formy zagrożeń wymagają pilnych działań naprawczych i konserwatorskich ze względu na bezpieczeństwo otoczenia budynku. Występujące na powierzchniach ścian rysy i rozspojenia wymagają naprawy ze względów estetycznych i dla ochrony struktury ścian przed korozją.

#### **2 Opis i systematyka występujących uszkodzeń i zagrożeń.**

W zewnętrznym wystroju budynku Teatru im. Juliusza Słowackiego bezpośrednim powodem podjęcia ocen obejmujących stan zachowania zewnętrznych elementów wystroju budynku teatru było samoczynne odspojenie fragmentu rzeźby usytuowanej w północno-zachodnim narożniku budynku i upadek tego fragmentu na przyległą brukowaną nawierzchnię w strefie głównego wejścia do teatru. Odspojony fragment rzeźby o masie kilku kilogramów uległ całkowitemu rozbiciu w stopniu nie pozwalającym na jego sklejenie i ponowne zamontowanie do rzeźby. Ta forma awarii spowodowała konieczność sprawdzenia wszystkich elementów wystroju na zewnętrznym obwodzie budynku teatru.

W wyniku przeglądu przeprowadzonego ze zwyżki stwierdzono obecność następujących form zagrożeń:

A) Pęknięcia kamiennych rzeźb powodujące odpadnięcie odspojonych fragmentów bądź narastające zagrożenie odpadnięciem części rzeźb z oznakami powierzchniowych pęknięć.

B) Zarysowanie profili gzymsów połączone ze strefowym odspojeniem tych profili od struktury ścian.

C) Ubytki i uszkodzenia sterczyn kamiennych.

D) Rozspojenia ścian widoczne na zewnętrznych powierzchniach o przebiegu i rozwartości wskazującej na pęknięcie struktury muru.

### **3 Zalecane metody realizacji zabezpieczeń technicznych jako zabezpieczeń towarzyszących konserwacji wystroju.**

a) Pęknięcia i odspojenia fragmentów rzeźb wymagających zespolenia w sposób trwały z korpusem rzeźby. Przywrócenie zespolenia przy pomocy dostępnych obecnie podatnych klejów na bazie żywic poliuretanowych nie daje gwarancji trwałego przywrócenia połączenia w miejscu pęknięcia. Jednym z takich materiałów używanych do sklemania kamienia jest SIKA PM lub kleje podatne o zbliżonej wytrzymałości i odporności na niskie temperatury. Wymaganej odporności na niskie temperatury nie spełniają żywice epoksydowe.

W zależności od wymiarów pękniętego przekroju należy zastosować jedną lub trzy kotwy w formie prętów nierdzewnych o średnicy 2 mm. Możliwe jest również stosowanie prętów o średnicy 2 lub 3 mm z materiałów kompozytowych. Dla wymiarów pękniętego przekroju wpisującego się w obrys koła o średnicy do 5 cm należy stosować po jednym pręcie kotwiącym usytuowanym w środku przekroju i wklejonym na głębokość około 50 mm.

W przypadku powierzchni odspojenia powyżej 8 cm średnicy należy stosować po 2 lub 3 pręty kotwiące. Otwory na pręty kotwiące należy nawiercać nie bliżej niż 25 mm od krawędzi rozspojonego przekroju.

Niezależnie od prętów kotwiących należy na powierzchniach styku łączonych elementów zastosować klej SIKA PSTF.

b) Rozspojenia i pęknięcia gzymsów połączone ze strefowym odspojeniem ich profili. Na odcinku odspojenia należy zastosować przykotwienie profili do struktury muru przy pomocy spiralnych kotew nierdzewnych typu HELIFIX o średnicy 6 mm. Kotwy stosować na odległości odspojonego profilu co 200 mm a w przypadku powierzchniowych odspojień siatka kotwienia nie powinna przekraczać wymiarów 40x40 cm. Dotyczy to powierzchni, w których wystąpiło odspojenie profilu gzymsu od podłoża.

c) Ubytki i uszkodzenia sterczyn kamiennych należy zabezpieczyć według zasad opisanych przy zabezpieczaniu uszkodzonych rzeźb.

d) Rozspojone i zarysowane ściany należy scalić przy pomocy ciśnieniowej iniekcji systemowymi mieszankami polimerowymi. Istnieje możliwość alternatywnej metody scalenia iniekcją z modyfikowanych zaczynów na bazie mikrocementów. Jednakże w przypadku iniekcji mineralnych występuje konieczność nawilżenia wodą co może spowodować tworzenie się niepożądanych plam na elewacji.

Dr inż. Stanisław Karczmarczyk



## 2.2 PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY – CZĘŚĆ RYSUNKOWA

### 2.2.1 Zestawienie rysunków

01 Elewacja frontowa zachodnia skala 1:100

## STRONA TYTUŁOWA

### OPINIE, UZGODNIENIA, POZWOLENIA I INNE DOKUMENTY

NAZWA  
ZAMIERZENIA  
BUDOWLANEGO

**Prace konserwatorsko-restauratorskie elementów  
architektoniczno-rzeźbiarskich elewacji zewnętrznych  
– rzeźb i detali kamiennych oraz sztukaterii i  
powierzchni tynkowanych Teatru im. Juliusza  
Słowackiego w Krakowie  
ELEWACJA FRONTOWA ZACHODNIA**

KATEGORIA  
OBIEKTU BUDOWLANEGO

**IX – budynki kultury, nauki i oświaty**

ADRES OBIEKTU  
BUDOWLANEGO

**Kraków 31-023  
Plac Św. Ducha 1**

POZOSTAŁE DANE  
ADRESOWE

**Nr jednostki ew. 126105\_9  
Śródmieście  
Obr. S-1 [ 0001 ]  
Nr dz. 64/1.**

INWESTOR

**Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie  
Plac Św. Ducha 1  
Kraków 31-023**

SPIS ZAWARTOŚCI

**1. Program Prac konserwatorsko-restauratorskich  
elementów architektoniczno-rzeźbiarskich elewacji  
zewnętrznych – rzeźb i detali kamiennych oraz  
sztukaterii i powierzchni tynkowanych Teatru im.  
Juliusza Słowackiego w Krakowie**